— *c) in Feindschaft*, so v. a. *im Widerspruch stehend zu* (im Comp. vorangehend). — 2) Med. *sich gegenseitig abgeneigt sein, sich anfeinden.* — Caus. विद्वेषयति 1) *zu Feinden machen, unter sich verfeinden.* — 2) *Jmds* (Acc.) *Ekel erregen.* — Mit सम्, संद्विष्ट *angefeindet, gehasst.*

2. द्विष् (Nom. द्विट्) 1) f. *a) Anfeindung, Missgunst.* — *b) ein feindliches Wesen, Feind.* — 2) Adj. am Ende eines Comp. *feindlich gesinnt gegen, abgeneigt.* — 3) m. *Feind.*

द्विष 1) Adj. am Ende eines Comp. 1) *anfeindend, hassend.* Nom. abstr. °त्व n. — *b) unangenehm für.* — 2) *m. *Feind.* — द्विषा s. bes.

द्विषंक्षित Adj. *zu zwei aufeinandergelegt* Tâṇḍja-Br. 17,1,15.

*द्विषण्टक (!) m. *ein vor Wind und Kälte schützendes Kleidungsstück.*

*द्विषदा (!) f. *Polianthes tuberosa.*

*द्विषंतप Adj. *den Feind bedrängend, ihm zusetzend.*

द्विषंधि Adj. 1) *aus zwei Theilen zusammengesetzt.* — 2) *doppelten* (grammatischen) Saṁdhi *zulassend.*

द्विषष् Adj. Pl. *zweimal sechs, zwölf.*

द्विषष्ट Adj. *der 62ste.*

द्विषष्टि f. *zweiundsechzig.*

द्विषष्टितम Adj. *der 62ste.*

द्विषष्टिवाक्य n. Titel eines Werkes.

*द्विषा f. *Kardamomen.*

*द्विषाष्टिक Adj. *aus 62 bestehend, 62 werth* u. s. w.

द्विषाकृत्र Adj. *aus zwei Tausend bestehend* TS. 5,6,8,2.

द्विसूक्त Adj. *zwei* Sûkta *habend.*

द्विषेण्य Adj. in अद्विषेण्य.

द्विष्ट 1) Adj. s. u. 1. द्विष्. Nom. abstr. °त्व n. *das Verhasstsein, Unangenehmsein* Naish. 6,106. — 2) *n. *Kupfer.*

द्विष्ठ Adj. 1) *an zwei Orten stehend, zwei Felder einnehmend* Agni-P. 40,9. Nom. abstr. °ता f. — 2) *zweideutig* Ind. St. 13,483.

द्विष्पक्व Adj. *aufgekocht, aufgewärmt* Gobh. 3,5,8.

1. द्विस् Adv. *zweimal.* *अह्नस्, *अह्ना oder *अह्नि *zweimal am Tage.*

2. द्विस् = दिवस *Tag.*

*द्विसंवत्सरीण Adj. *in zwei Jahren vollbracht* u. s. w. P. 5,1,87, Sch.

द्विसंस्थ und द्विसंस्थित Adj. *auf zwei Feldern stehend* Agni-P. 40,8.10.

द्विसत्यलक्षण n. Titel eines Werkes Opp. Cat. 1.

*द्विसंधि Adj. = द्विषंधि.

द्विसंध्य Adj. *eine Morgen- und eine Abenddämmerung habend* Suçr. 1,7,16.

द्विसप्तत Adj. *der 72ste.*

द्विसप्तति f. *zweiundsiebzig.*

द्विसप्ततितम Adj. *der 72ste.*

द्विसप्तधा Adv. *in 14 Theile, —Theilen.*

द्विसप्तन् Adj. Pl. *zweimal sieben, vierzehn.*

द्विसप्तसंख्याक Adj. dass. Paṅkad.

द्विसम Adj. *aus zwei gleichen Theilen bestehend, zwei gleiche Seiten habend.*

द्विसहस्र 1) *Adj. *2000 werth* u. s. w. — 2) n. *zwei Tausend.*

द्विसहस्रात्त Adj. *2000 Augen habend*; m. Bein. des Schlangendämons Çesha.

*द्विसांवत्सरिक Adj. = द्विसंवत्सरीण.

*द्विसाप्ततिक Adj. *72 werth* u. s. w.

द्विसाहस्र Adj. (f. ई) 1) *aus 2000 bestehend.* — 2) *2000* Mârk. P. 54,11.

*द्विसीत्य Adj. *zweimal gepflügt.*

*द्विसुवर्ण Adj. *zwei* Suvarṇa *werth* u. s. w.

द्विसूर्य Adj. *zwei Sonnen habend* Kâd. 49,15.

*द्विसौवर्णिक Adj. = द्विसुवर्ण.

द्विस्तना und द्विस्तनी (Comm. zu Kâtj. Çr. 453,18) Adj. f. *zwei Zitzen (Zapfen) habend.*

*द्विस्तावा Adj. f. *zweimal das gewöhnliche Maass überschreitend* (वेदि).

द्विस्थूण m. *eine best. Truppenaufstellung.*

द्विस्वर Adj. *zweisilbig* TS. Prât.

द्वि:स्वर Adj. *doppelt betont.*

*द्विकन् m. *Elephant.*

*द्विकृत्य Adj. *zweimal gepflügt.*

द्विकविस् Adv. *mit zwei* Havis *versehen.*

द्विकस्त Adj. (f. आ) *die Länge von zwei Händen habend* Hemâdri 1,782,16. 825,1.

द्विकायन Adj. (f. ई) *zweijährig.* f. *आ von Leblosem.

द्विकिंकार n. Name zweier Sâman Ârsh. Br.

द्विकीन 1) Adj. *sächlichen Geschlechts.* — 2) n. *das sächliche Geschlecht.*

द्विकृतवत् Adj. *eine Herbeirufung von zwei Göttern enthaltend* Ait. Br.

द्विकृदया Adj. f. *schwanger.*

द्विकेतर् m. *ein doppelter* Hotar.

द्वीड n. Name eines Sâman.

1. द्वीन्द्रिय am Anf. eines Comp. *zwei Sinnesorgane.*

2. द्वीन्द्रिय Adj. *zwei Sinnesorgane habend.*

द्वीप् 1) m. n. (adj. Comp. f. आ) *Insel, Sandbank im Flusse.* Nach dem kosmographischen System der Inder besteht die Erde aus 4, 7, 13 oder 18 *Inseln*, welche wie die Blätter einer Lotusblüthe um den Meru gelagert sind. अयं द्वीप: so v. a. जम्बूद्वीप:. Bharatavarsha zerfällt in 9 Dvîpa. — 2) m. *eine sichere Zufluchtsstätte, Retter in der Noth* Kâraṇḍ. 45,17. — 3) *Tigerfell. — 4) *Cubeben.*

*द्वीपकर्पूरक und *°कर्पूरज (Râgân. 12,70) m. *chinesischer Kampfer.*

*द्वीपकुमार m. Pl. *eine Klasse von Göttern bei den* Gaina.

*द्वीपखर्जुरी f. *eine Dattelart* Râgân. 11,91.

द्वीपच्चन्दिर N. pr. einer Oertlichkeit.

*द्वीपज n. = द्वीपखर्जुरी.

द्वीपराज m. *ein best.* Samâdhi Kâraṇḍ. 52,9.

द्वीपवत् 1) Adj. *inselreich.* — 2) *m. *a) Meer.* — *b) Fluss.* — 3) *f. °वती *a) Fluss.* — *b) die Erde.*

द्वीपशत्रु m. *Asparagus racemosus* Râgân. 4,118. Karaka 3,8.

*द्वीपसंभव 1) m. *a) Cubeben.* — *b) Vernonia anthelminthica.* — 2) f. आ *eine Dattelart.*

द्वीपान्तरवचा f. *Smilax China* Bhâvapr. in Mat. med. 264.

द्वीपिकर्ण m. N. pr. eines Fürsten.

द्वीपिका f. *Asparagus racemosus* Râgân. 4,118. Karaka 7,1.

द्वीपिन् 1) *Adj. *mit Inseln —, inselähnlichen Flecken versehen.* — 2) m. *Panther, Leopard* (*Tiger*). Nom. abstr. °पिता f. und °पित्व n. — 3) f. °नी *a) Strom, Fluss, Meer* Bâlar. 71,11. — *b) *eine best. Pflanze.*

*द्वीपिनख m. *Unguis odoratus.*

*द्वीपिशत्रु m. *Asparagus racemosus.*

द्वैपीप्य 1) Adj. *auf Inseln wohnend* u. s. w. — 2) *m. *a) Cubeben.* — *b) ein Krähenart.* — *c)* Bein. Vjâsa's. — 3) *f. आ *Asparagus racemosus* Râgân. 4,118.

*द्वीरावतीक Adj. *zwei* Irâvatî (Flüsse dieses Namens) *besitzend.*

द्वृच m. *eine Stropfe von zwei Versen.*

द्वेधा Adv. *entzwei, in zwei Theile, — Theilen, zweifach, auf zwei Male.* °कृत *entzweigebrochen* Bâlar. 106,16.

द्वेधी Adv. = द्वेधा in °भूत AV. Paric. 50,8.

द्वेष m. (adj. Comp. f. आ) *Abneigung, Widerwille, Hass, —gegen* (im Comp. vorangehend). द्वेषं कर् *seinen Hass gegen Jmd* (Dat. oder Loc.) *an den Tag legen.*

द्वेषण 1) Adj. *eine Abneigung —, einen Widerwillen an den Tag legend, hassend, anfeindend.* — 2) *m. *Feind.* — 3) n. *Abneigung, Anfeindung, Hass, —gegen* (Gen. oder im Comp. vorangehend).